

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119201058
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5119201058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpenému JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 810 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX A., o zaplatenie 3.899,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 3.899,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 9.4.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. , IČO: 35 923 130, Hlavné nám. 12, Kežmarok sa žalobou zo dňa 29.1.2019 domáhal voči žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3899,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.04.2016 do zaplatenia.

2. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 24.02.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. 6197767, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 4000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 136,16 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6535,68 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1124,4 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 27.01.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.03.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 03.04.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 13.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3899,97 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 1124,40 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Počas konania súd uznesením č.k. 14Csp/8/2019-51 z 10.5.2019 rozhodol o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu na základe postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa Všeobecná úverová

banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 ako právneho nástupcu spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., čím mal súd preukázanú aj aktívnu legitimitáciu žalobcu.

5. Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, neúčast' ospravedlnil, a preto súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

6. Žalovaná uviedla, že si je vedomá svojho záväzku, avšak nemala prostriedky na jeho úhradu. Prejavila záujem splácať záväzok po 100 eur mesačne, pretože je na starobnom dôchodku.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom.

8. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

10. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Podľa ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

12. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

13. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

14. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

18. Podľa § 10 ods. 1 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Súd z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1715011 zo dňa 24.2.2015 zistil, že žalovaná uzavrela s pôvodným veriteľom Comsumer finance Holding a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa jej zaviazal veriteľ poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 4000 eur, pri úrokovej sadzbe 30,30 %, RPMN 30,30 % s priemernou RPMN 18,34 % pri súčasnom uzavretí poistenia schopnosti splácať úver vo výške sadzby 2,9% a žalovaná sa zaviazala vrátiť pôžičku v 48 splátkach po 136,59 eur, vo výške splátky spolu s poistením 2,90 %, t.j. 140,55 eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 2556,32 eur, celková čiastka 6556,32 eur, dátum splatnosti prvej splátky 20.3.2015, konečný termín splatnosti 02/2019 eur. Splátky boli splatné do 20 dňa v mesiaci.

21. Súd v rámci povinností stanovených v spotrebiteľskom konaní so slabšou stranou a v spojení s námietkou ich existencie vykonal kontrolou existencie neprijateľných zmluvných podmienok, pričom nezistil, že by zmluva nebola vyhotovená v povinnej písomnej forme alebo že by obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (v čase vzniku právneho úkonu) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

29. V zmysle článku 6 smernice 93/13/EHS, súd aj bez návrhu skúma nekalú povahu podmienky v spotrebiteľskej zmluve, čím sa má zabrániť tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň sa tým sleduje dosiahnutie cieľa v čl. 7 uvedenej smernice, pretože takéto skúmanie môže mať odradzujúci účinok, smerujúci ku skončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Vnútroštátny súd je pri použití vnútroštátneho práva, najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej za účelom splnenia požiadaviek smernice, povinný vykladať vnútroštátne právo v čo najširšom možnom rozsahu v zmysle znenia a cieľa príslušnej Smernice, aby sa dosiahol výsledok stanovený touto Smernicou a dosiahol tak súlad s článkom 249 tretím odsekom Zmluvy o založení európskeho spoločenstva. Ochrana spotrebiteľa ako povinnosť súdu vyplýva nielen z predpisov hmotného práva, ale aj z práva Európskej únie.

30. Súd nezistil, že by zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mohli mať vplyv alebo dopad na uplatnené nároky.

31. Súd ďalej vykonal kontrolu naplnenia materiálnych náležitostí zmluvy v súlade so zákonom, konkrétne ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

32. Súd nezistil, že by v obsahu zmluvy bolo zahrnuté členenie jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky.

33. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzobami

spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V danom rozsahu právna prax nie je jednotná a vo veci boli prijaté rozhodnutia súdmi vyššej inštancie, ktoré názoru musí tunajší súd rešpektovať pri rozhodovaní.

34. Súd v prvom rade poznamenáva, že citované ustanovenie nevyhnutne nevyžaduje členenie splátky na istinu, úrok a poplatky, ale prikazuje zahrnúť do zmluvy ustanovenie, z ktorého bude zrejmá výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nie je vylúčené, aby skutočne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli určené splatnosťou určitej splátky, ktorej sú obsahom, ak je ich jednotná splatnosť. Súd je názoru, že význam členenia by bol daný vtedy, ak by sa nejednalo o základné umorovanie istiny úrokom, teda bežným výpočtom by nebolo možné zistiť prípadnú výšku istiny, úroku a poplatku v splátke, čo môže mať vplyv pri predčasnom splatení úveru. Tomu by bolo napríklad vtedy, ak by bol dohodnutý spracovateľský poplatok, ktorý by sa splácal tak ako istina a úroky bez toho, aby bolo zrejme či bude uhrádzaný v prvej splátke, či bude uhrádzaný pomerne, nebolo by zrejme, z čoho je zložená splátka, teda dlžník ako spotrebiteľ by jednoduchým výpočtom nevedel určiť zloženie jednotlivej splátky pri tej ktorej splatnosti, prípadne by sa zostatok úročil rôznymi sadzbami. Ak sa jedná o základné umorovanie istiny a základný anuitný úrok, teda vypočíta sa suma úroku za dané obdobie splatnosti, tá sa odčíta od sumy celkovej splátky a zistí sa podiel istiny, je pre dlžníka uvedenie rozčlenenia splátok irelevantné, pretože mu to neprinesie viac práv, neprinesie viac poznatkov pre prípadné porovnanie výhodnosti úverov či porovnanie jeho povinností. Dokonca v prípade potreby, si dlžník tieto skutočnosti vie aj bez výpočtu zistiť z amortizačnej tabuľky, ktorú mu na požiadanie v prípade potreby musí poskytnúť veriteľ. Teda možno vysloviť názor, že ak dlžník pozná výšku splátky, jej splatnosť, ako aj to z akých zložiek mimo istiny a úroku sa skladá, príp. pozná výšky splátky súčtu úroku a istiny, je akékoľvek členenie splátky na istinu a úrok, duplicitne ako v amortizačnej tabuľke irelevantné a teda logickým výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno prísť k záveru, že dané ustanovenie s výnimkou úhrad na viaceré jednotlivé nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami, je potrebné členiť splátku osobitne na istinu, úrok a poplatky, ak je daná ich jednotná splatnosť. V prípade odlišnej splatnosti istiny, úroku či poplatkov, by členenie splátky na jednotlivé osobitne splatné zložky bolo nevyhnutné.

35. Súd pri svojej úvahe poukazuje aj na výkladové pravidlá, ktoré uviedol vo svojom rozhodnutí Najvyšší súd SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktorý ust. § 9 ods. 2 písm. k zák. č. 129/2010 Z.z. vykladal v súlade so smernicou, s poukazom na rozhodnutie, teda tak že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sú dané splatnosťou splátky, ktorá obsahuje všetky tieto náležitosti a jej jednotlivé členenie zodpovedá bežnému spôsobu amortizácie splátky a postupom bánk v rámci metodických usmernení NBS, ktoré je možné určiť aj bežným spôsobom (úrok x požičaná istina / počet dní úročenia, teda výška úroku v splátke, pri výške istiny v splátke zodpovedajúcej suma splátky mínus úrok). V citovanom rozhodnutí Najvyšší súd SR výslovne uviedol, že „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

36. Naviac, podľa názoru súdu prvej inštancie je nelogické trestať absenciou odplaty za poskytnutie úveru veriteľa za neuvedenie niečoho, čo nemá žiaden praktický význam pre spotrebiteľa - dlžníka a nie je spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodovanie, teda neprinesie mu viac práv, povinností ale ani komparatívnych výhod. Preto aj ustanovenie zákona, ktoré umožňuje rôzny výklad, súd sa rozhodol vykladať spôsobom pri rešpektovaní zachovania platnosti zmluvy a naplnenia znenia a účelu smernice.

37. Súd taktiež považoval za dostatočné označenie termínu splatnosti mesiacom a rokom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. platného v čase uzavretia zmluvy. Doba trvania úverového vzťahu je daná nie len určitou dĺžkou trvania vymedzenou dátumom, ale aj napríklad počtom splátok a ich splatnosťou, z čoho je zrejme, že zmluvný vzťah vymedzený počtom splátok je na dobu určitú,

do úhrady poslednej splátky, a teda povinnosť splatiť úver zanikne splnením záväzku. Doba trvania môže byť vymedzená aj napríklad počtom týždňov, mesiacov, rokov, ale aj napríklad označením termínu splatnosti. Termín splatnosti je širší pojem ako čas splatnosti, teda nemusí nevyhnutne vyjadrovať presný časoví okamih. Termín môže byť aj do konca roka, v prvom štvrtroku či v určitom kalendárnom mesiaci. Teda ak je v zmluve uvedený termín splatnosti ako označenie kalendárneho mesiaca / kalendárny rok, je zrejmé, že zmluva za riadneho plnenia by mala skončiť v danom mesiaci určeného roka, pričom presná povinnosť úhrady je stanovená splatnosťou splátok. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru má vytvoriť predstavu, do kedy bude si dlžník plniť povinnosti a nie stanoviť splatnosť poslednej splátky či okamih zániku zmluvného vzťahu! Je nadbytočné, aby bola zdvojovaná povinnosť určenia splatnosti splátok, ktorá vyplýva z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. vo vtedy platnom znení. Teda súd je názoru, že vymedzenie termínu konečnej splatnosti mesiacom a rokom je dostatočné pre vymedzenie, či zmluva má trvať po dobu určitú alebo neurčitú a kedy má dôjsť k poslednému plneniu, teda do kedy má dlžník podľa zmluvy pri riadnom plnení si povinností hradiť splátky.

38. Nakoľko zmluva splnila zákonom požadované náležitosti, spotrebiteľský úver bol poskytnutý žalovanej riadne, pri rešpektovaní jej spotrebiteľských práv, bola žalovaná povinná dodržiavať povinnosti, ku ktorým sa zmluvne zaviazala. Povinnosti si však žalovaná riadne neplnila, najmä neuhradila splátky v dohodnutom čase následkom čoho sa dostala už dňa 20.11.2015 do omeškania a od uvedenej doby neuhradila žiadnu splátku. Následkom neplnenia zmluvných povinností bola veriteľ v zmysle ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom - predžalobná upomienka zo dňa 27.01.2016 vyzvaná na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.03.2016 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z dňa 03.04.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Nakoľko žalovaná uhradila len sumu 1124,4 Eur, celkový dlh žalovanej ku dňu predčasnej splatnosti predstavoval sumu 3899,97 Eur, z toho 3.390,45 na splatnej istine. Žalovaná netvrdila a nepreukazovala iné plnenie ako uvádzané žalobcom.

39. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

40. Nakoľko žalovaná sa preukázateľne dostala do omeškania s úhradou peňažného záväzku, súd spolu so zisteným nárokom priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne v zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., teda o 5% vyššej ako bola základná sadzba ECB k prvému dňu omeškania, teda po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutej po zosplatnení úveru.

41. Pokiaľ sa žalovaná domáhala priznať možnosť plnenia v splátkach, súd nezistil dôvod na možnosť odchýlenia sa do ust. § 232 CSP. Žalovaná totiž nepreukázala, že by nemožnosť splniť si zmluvné povinnosti bola vytvorená náhlou, neprekonateľnou prekážkou, ktorá v čase rozhodovania súdu odpadla, môže a je schopná uloženú povinnosť plniť avšak nemôže ju splniť v určitej lehote bez ohrozenia základných potrieb. Žalovaná totiž do vyhlásenia rozsudku neprejavila žiadnu snahu o plnenie, od podania žaloby ani len v časti neplnila a navrhované splátky boli nižšie ako výška pôvodne dohodnutých splátok. Súd by takýmto spôsobom vlastne úveroval samotnú žalovanú. Samotná neschopnosť plniť záväzok nie je dôvodom pre modifikovanie zmluvných povinností, pri neschopnosti plniť si záväzky majú dlžníci iné zákonom priznané možnosti reštrukturalizácie dlhov či úplného alebo čiastočného oddĺženia, o ktorých však nemôže súd rozhodovať bez návrhu a ani prejudiciálne v inom konaní.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Nakoľko v spore bol žalobca úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom ukončení veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).